

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Tribunale di Genova – Výklad smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP (Ú. v. ES L 175, s. 43; Mim. vyd. 05/003, s. 368) – Vznik pracovného vzťahu na dobu neurčitú v prípade porušenia noriem upravujúcich zmluvy uzatvorené na dobu určitú v bezprostrednom slede – Možnosť výnimky v prípade pracovných zmlúv uzatvorených vo verejnej správe

Výrok rozsudku

Rámcová dohoda o práci na dobu určitú uzavretá 18. marca 1999, ktorá je uvedená ako príloha smernice Rady 1999/70/ES z 28. júna 1999 o rámcovej dohode o práci na dobu určitú, ktorú uzavreli ETUC, UNICE a CEEP, sa má vykladať v tom zmysle, že jej v zásade neodporuje vnútroštátna právna úprava, ktorá vylučuje, aby v prípade zneužívania opakovaného uplatňovania po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv alebo vzťahov na dobu určitú zo strany zamestnávateľa vo verejnej správe sa tieto zmluvy a vzťahy zmenili na pracovné zmluvy alebo vzťahy na dobu neurčitú, zatiaľ čo takáto zmena pracovných zmlúv alebo vzťahov na dobu určitú je stanovená pre pracovné zmluvy alebo vzťahy so zamestnávateľom v súkromnom sektore, pokiaľ právny poriadok dotknutého členského štátu obsahuje iné účinné opatrenie, ktoré má zabrániť, prípadne sankcionovať zneužitie opakovaného uplatňovania po sebe nasledujúcich pracovných zmlúv na dobu určitú zo strany zamestnávateľa vo verejnom sektore.

(¹) Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (prvá komora) zo 7. septembra 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Supremo Tribunal Administrativo – Portugalsko) – Fazenda Pública/Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

(Vec C-193/04) (¹)

(Dane z tvorby a zvyšovania základného imania — Smernica 69/335/EHS — Prevod obchodných podielov spoločnosti s ručením obmedzeným)

(2006/C 261/03)

Jazyk konania: portugálčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Supremo Tribunal Administrativo

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Fazenda Pública

Žalovaná: Organon Portuguesa – Produtos Químicos e Farmacêuticos Lda

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Supremo Tribunal Administrativo – Výklad článku 4 ods. 3, článku 10 písm. c) a článku 12 ods. 1 písm. e) smernice Rady č. 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania (Ú. v. ES L 249, s. 25; Mim. vyd. 09/001, s. 11) zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985 (Ú. v. ES L 156, s. 23; Mim. vyd. 09/001, s. 122) – Zlučiteľnosť práv vyžadovaných za vyhotovenie notárskej zápisnice o prevode obchodných podielov s vyššie uvedenými ustanoveniami

Výrok rozsudku

Vnútroštátna právna úprava, ktorá stanovuje, že za vyhotovenie notárskej zápisnice o prevode obchodných podielov, ktorý nie je spojený so zvýšením základného imania, sa zaplatí odmena určená paušálne a/alebo vzhľadom na hodnotu prevedeného obchodného podielu, nie je v rozpore so smernicou Rady 69/335/EHS zo 17. júla 1969 o nepriamych daniach z tvorby a navyšovania základného imania zmenenej a doplnenej smernicou Rady 85/303/EHS z 10. júna 1985.

(¹) Ú. v. EÚ C 156, 12.6.2004.

Rozsudok Súdneho dvora (druhá komora) zo 7. septembra 2006 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Gerechtshof te Arnhem – Holandsko) – N/Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

(Vec C-470/04) (¹)

(Voľný pohyb osôb — Článok 18 ES — Sloboda usadiť sa — Článok 43 ES — Priame dane — Zdaňovanie fiktívnych výnosov z podstatných účastí v prípade premiestnenia daňového domicilu do iného členského štátu)

(2006/C 261/04)

Jazyk konania: holandsčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Gerechtshof te Arnhem

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: N

Žalovaný: Inspecteur van de Belastingdienst Oost/kantoor Almelo

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Gerechtshof te Arnhem – Výklad článkov 18 a 43 ES – Voľný pohyb osôb – Sloboda usadiť sa – Daňové zaťaženie vyplývajúce z premiestnenia domicilu do iného členského štátu – Výkon hospodárskej činnosti v tomto inom štáte – Daň z príjmov založená na fiktívnom zisku z predaja podstatnej účasti v spoločnosti spočívajúcej v obchodných podieloch alebo akciách – Poskytnutie zábezpeky na odklad platenia

Výrok rozsudku

1. Príslušník Spoločenstva, ako je žalobca vo veci samej, ktorý je od premiestnenia svojho domicilu rezidentom jedného členského štátu a ktorý vlastní všetky obchodné podiely alebo akcie spoločností usadených v inom členskom štáte, sa môže odvolávať na článok 43 ES.
2. Článok 43 ES sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje, aby členský štát zaviedol úpravu zdaňovania výnosov v prípade premiestnenia domicilu daňovníka mimo tohto členského štátu, ako je tá vo veci samej, ktorá podmieňuje poskytnutie odkladu platenia tejto dane poskytnutím zábezpeky a ktorá vôbec neberie do úvahy zníženie hodnoty, ku ktorému môže dôjsť po premiestnení domicilu dotknutej osoby a ktoré nebolo zohľadnené hostiteľským členským štátom.
3. Prekážku vyplývajúcu z poskytnutia zábezpeky vyžadovanej v rozpore s právom Spoločenstva nemožno odstrániť so spätnou účinnosťou samotným uvoľnením tejto zábezpeky. Forma aktu, na základe ktorého došlo k uvoľneniu zábezpeky, nemá vplyv na toto posúdenie. Keď členský štát upravuje platenie úrokov z omeškania pri vrátení zábezpeky vyžadovanej v rozpore s vnútroštátnym právom, existuje povinnosť platiť tieto úroky aj v prípade porušenia práva Spoločenstva. Okrem toho je na vnútroštátnom súde, aby v súlade s usmerneniami poskytnutými Súdny dvorom a pri dodržaní zásad ekvivalencie a efektivity, posúdil existenciu zodpovednosti dotknutého členského štátu za škodu spôsobenú povinnosťou poskytnúť takú zábezpeku.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) zo 7. septembra 2006 – Komisia Európskych spoločenstiev/Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska

(Vec C-484/04) ⁽¹⁾

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Sociálna politika — Bezpečnosť a ochrana zdravia pracovníkov — Smernica 93/104/ES — Organizácia pracovného času — Článok 17 ods. 1 — Odchýlka — Články 3 a 5 — Nároky na minimálne doby denného a týždenného odpočinku)

(2006/C 261/05)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Komisia Európskych spoločenstiev (v zastúpení: G. Rozet a N. Yerrell, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaný: Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska (v zastúpení: M. Bethell a E. O'Neill, splnomocnení zástupcovia, K. Smith, barrister)

Predmet veci

Nesplnenie povinnosti členským štátom – Porušenie článku 17 ods. 1 smernice Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času (Ú. v. ES L 307, s. 18; Mim. vyd. 05/002, s. 197) – Rozsah odchýlky – Vykonanie ustanovení týkajúcich sa dób odpočinku

Výrok rozsudku

1. Uplatnením odchýlky podľa článku 17 ods. 1 smernice Rady 93/104/ES z 23. novembra 1993 o niektorých aspektoch organizácie pracovného času zmenenej a doplnenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2000/34/ES z 22. júna 2000 na pracovníkov, ktorých časť pracovného času sa nemeria, alebo nie je vopred určená, alebo si ju môže určiť sám pracovník, a neprijatím opatrení nevyhnutných na zabezpečenie nárokov na denný a týždenný odpočinok pracovníkov, si Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska nesplnilo povinnosti, ktoré mu vyplývajú z uvedeného článku 17 ods. 1, 3 a 5 tejto smernice.
2. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska je povinné nahradiť trovy konania.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 31, 5.2.2005.